

Lovforslagets §§ 66—70, saalydende:

§ 66.

Den i de tvende foregaaende Paragraffer omhandlede Understøttelse, der, hvor Forholdene tale derved, kan bestaa i vedkommendes Anbringelse i dertil bestemte Asyl, Hospitaler eller lignende Anstalter, udredes af Opholdskommunen. Er han ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Beløstninger refunderede efter de for Refusion af Fattighjælp gældende Regler.

§ 67.

I Krigstilsælde er Regeringen bemyndiget til at træffe Foranstaltning til, at Forsørgelsen af tjenstgørende Militæres Familier sker i Overensstemmelse med Grundføtningerne i Loven om Forsørgelse af deslige Familier af 12te Marts 1864, saaledes, at Forsørgelsen ikke medfører de Følger, som flyde af en fra Fattigvæsenet modtagen Understøttelse.

§ 68.

De af vedkommende Kommune i Medfør af Bestemmelserne i nærværende Kapitel afholdte Omkostninger opføres under en særstilt Post i Kommunens aarlige Regnskab.

Opstaar der Spørgsmaal om, hvorvidt en Understøttelse falder ind under Bestemmelserne i nærværende Kapitel eller er at anse som almindelig Fattighjælp, afgøres dette endeligt af de i § 59 nævnte Myndigheder, og den trufne Afgørelse kan ikke indbringes for Domstolene.

Kapitel VIII.

Om Lovens Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser m. m.

§ 69.

Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste Januar 1892, har ingen Indflydelse paa de i de kommunale Love givne Regler om Fattigbestyrelsernes Sammensætning og heller ikke paa de Regler, hvorefter Bidragene til Bestribelse af Udgifterne ved den Kommunernes paahvilende Fattigforsørgelse tilvejebringes. Ved nærværende Lov sker ej heller nogen Forandring i § 42 Nr. 2—4 samt § 43 i Reglement for Indretningen af Fattigvæsenet i Købstæderne af 5te Juli 1803 eller i Kapitel VIII i Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af J. D. — Derimod ophæves til fornævnte Tidspunkt alle øvrige, endnu gældende Bestemmelser i de nævnte Regle-

menter samt i Blafat af 14de December 1810 om Fattigvæsenet i Danmark, Blafat af samme Dato angaaende visse Forbryderes Løsladelse og Hjemsendelse fra Straffeanstalterne, Blafat af 20de Februar 1817, Blafat af 28de December 1827, Blafat af 19de November 1828, Blafat af 29de December 1829, Blafat af 9de Januar 1830, Blafat af 19de December 1832, Blafat af 6te November 1839, Forordning af 24de Januar 1844, Lov af 29de December 1857 om Forandring i § 3 Nr. 10 i Forordning af 30te April 1824, Lov af 12te Marts 1864 om Forandring i Forordning af 24de Januar 1844 § 14 og Lov af 14de Marts 1867 om fattiges Hjemsendelse. Ligeledes bortfalde til fornævnte Tidspunkt de mod denne Lov stridende Bestemmelser i Planen for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Juli 1799 saavel som alle andre hidtil gældende Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

§ 70.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

De paa Island og Færøerne fødte Personer, som her i Landet blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i den Kommune, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 16 og 18 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 16 i øvrigt ommeldte Bestaaenhed i henholdsvis 10 og 5 Aar.

Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 55 ellers skal afholdes af den afsendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra Færøerne til en forsørgelsespligtig Kommune her i Landet, at afholde af denne, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker herfra til Færøerne, blive i det hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune der. Samme Regel gælder under Forudsætning af Genfidsighed med Hensyn til Island.

Opstaar der Tvistighed imellem en Kommune her i Landet og en Kommune paa Island eller Færøerne angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgøre ved Forhandling imellem Indenrigsministeren og henholdsvis Ministeren for Island eller Justitsministeren.

samt Lovforslagets Titel:

Forslag til Lov

om

det offentlige Fattigvæsen vedtoges uden Afstemning.